

[Kirkegaard.]

med hvede. Helt anderledes er det med rugen; man kan tilså enhver mark med rug, og jeg er tilbøjelig til at bedømme forholdene således — jeg kender mine kolleger — at hvis det ser ud til, at der bliver en særlig lav foderkornspris, er det naturligt, at de vil benytte sig af det og så store arealer til med rug, og da bliver resultatet, at staten kommer til at råde over væsentlig større kvantiteter af rug, end den kan bruge. Rugen er vanskelig at opbevare, og det bliver altså til tab på skatteydernes regning.

Jeg har gjort mig de samme tanker som det ærede medlem hr. Sønderup, men jeg er ikke helt sikker på, at det er forsvarligt at sætte rugprisen op.

Jeg har blot en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), der nævnte, at under krisen i 30erne var der ligesom en lille smule mere balance i forholdene end i dag. Det er muligt, jeg ved det i og for sig ikke; men der er i hvert tilfælde en afgørende forskel på krisen i 30erne og den, vi har i dag — jeg nævner det, for det var jo en utrolig pessimisme, det ærede medlem hr. Sønderup gav udtryk for — at under krisen i 30erne var det således, at hvis en dansk landbruger kom i økonomiske vanskeligheder, måtte han gå fra sin gård med tomme lommer og omtrent klædt af til skjorten, som vi siger. Forholdet er et ganske andet i dag. Statistikken viser jo, at landbrugerne selv ejer ca. $\frac{2}{3}$ af værdien, og det vil sige — hvis vi tager gennemsnittet for almindelige bondgårde, der koster omkring 300 000 kr. — at ejeren har en formue på 200 000 kr. stående i den. Det er noget bedre, det er væsentlig bedre end i 30erne. Nu ved jeg godt, at det er gennemsnitstal, der rækker lige fra den gård, der måske er behæftet op til 90 pct., til den, som er gældfri, men jeg mener i hvert tilfælde, at det er urimeligt at sammenligne stillingen for landbruget i dag med krisen i 30erne.

Så nævnte det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), at han mente, at de unge mennesker, der købte ejendom, skulle have skattefrihed med hensyn til afdrag på gæld. Jeg mener, at der stadig væk gælder en lov om, at unge mennesker, som for første gang går ind i et dansk erhverv, normalt får lov til at afdrage indtil 3 000 kr. af

deres gæld hvert år, uden at dette beløb tillægges deres indkomst.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale lovforslaget.

Alfred Jørgensen: Det forslag til lov om en kornordning for høståret 1958-59, vi her skal tage stilling til, kan nok sætte tankerne i gang og sindene i bevægelse. I sin fremsættelsestale kommer den højtærede landbrugsminister ind på en omtale af den pris- og afsætningskrise, der har ramt dansk landbrug, idet ministeren særlig fremhæver den katastrofalt lave smørpris. Jeg er enig med ministeren i hans betragtninger, men må dog mene, at der ikke kan være nogen særlig forbindelse mellem den foreslåede kornordning og den lave smørpris, idet det landbrug, der især er baseret på kornavl, ikke er afhængigt af smørprisen. Mere naturligt er det, at kornloven sættes i forbindelse med overenskomsten om de forhøjede lønninger inden for landbruget, og det er i erkendelse af den værdi, der ligger i, at arbejdsfreden nu er sikret for en 3 års periode, at retsforbundet har givet tilslutning til denne lovgivning; men vi finder på den anden side, at prisen er høj, og vi er ikke blinde for faren ved at slå ind på en vej, hvor vi imødegår pris- og lønstigning med varefordyrelse.

I sin fremsættelsestale gør den højtærede landbrugsminister opmærksom på, at når danske landbrugsvarer er ude for afsætningsvanskeligheder, må årsagen først og fremmest søges i den subsidiepolitik, som mange lande praktiserer, når det drejer sig om deres egne landbrugsprodukter. På den måde fremmes en kunstig produktion af landbrugsvarer, der sker let en overfyldning af vore traditionelle markeder, og resultatet kan blive prisfald og begrænsning af importen. Denne fremstilling er utvivlsomt rigtig, men den nævner kun de ydre årsager til vore vanskeligheder og tager ikke de indre årsager med, nemlig de opskruede produktionsomkostninger. Her tænker jeg særlig på personlige skatter og renter. Nu betales der, foruden personlige skatter, renter af bygningerne og renter af jordværdien, skatter af bygningerne og skatter af jordværdien. Med den grundskyldlovgivning, som de tre regeringspartier er enige om at gennemføre, ville der kun være at betale rente af bygningsværdien og